Ч. 93. Середа 28 цьвітня (11 мая) 1904. Рік XIV.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справа ческо-німецкої угоди і нарада славяньских делеґатів. — З німецкого парляменту. — Болгария а справа македоньска. — Росийско-японьска війна.)

В суботу радив німецкий комітет екзекутивний над політичним положенем. Розходило ся о то, щоби Німці видали якусь заяву що до свого становища політичного і в справі ческо-німецкого порозуміня. О скілько доси звістно, заява така не появить ся, бо деякі посли казали, що она під конець сесиї була би невідповідна. Так само й що до ческо-німецкого порозуміня не порішено нічого і мабуть постановлено здати справу на Коло польске, бо відзвали ся голоси, що чи Німці займуть сяке чи таке становище в сій справі, противники їх будуть заєдно говорити: „Німці спихають вину неудачі на Чехів“.

Найважнїйшою, здаєсь, справою на тій нараді був плян розділу рефератів в австрийскій Делеґациї. „Narod. Listy“ обговорючи ту нараду кажуть, що здає ся, як би Німцям ходило о то, щоби тим розділом покарати ческих, словіньских і хорватских послів за їх тактику в палаті послів. Коли би так було — каже згадана ґазета — то славяньскі посли і делеґати будуть зносити ту кару, але не без опору. Они вже просили презеса Кола польского, щоби той скликав спільну нараду славяньских делеґатів, в котрій взяли би участь також італїяньскі і німецко-консервативні члени. Тота конференция має відбути ся нинї в палатї послів.

В німецкім парламентї пос. Бебель порушив промову німецкого цїсаря в Карльсруге при посьвяченю нового мосту і гостину Любета в Італїї та доказував, що другі держави ізолювали Німеччину, лишили єї саму на боцї. Дальше згадав бесїдник про телеґраму цїсаря Вільгельма до царя з нагоди катастрофи „Петропавловска“, в котрій то телеґрамі цїсар сказав, що жалоба Росиї єсть заразом жалобою Німеччини. Бесїдник заявив, що тота жалоба не відповідає чувствам німецкого народу, котрого симпатиї стоять радше по сторонї Японїї. Пос. Бебель остерігав, щоби не мішати ся до росийско-японьскої війни і домагав ся задержаня строгої неутральности.

Канцлер Більов, відповідаючи Бебельови, зазначив, що тота телеґрама висказувала лиш чисто людске сочувство в виду великої катастрофи. Опісля відповідав кольоніяльний директор др. Штібель в справі поступованя Німців з Герерами та предложив звіт Ляйтвайна, в котрім сказано, що Німці жінкам і дїтем Герерів не роблять нічого, а коли буває так велике число убитих, то лиш длятого, що Герери борють ся завзято до послїдної каплї крови. Шібель зазначив ще, що Герери виступають ворожно лиш против Німців, а иншим чужинцям не роблять нічого. (Найлїпший хиба доказ, що бутні Прусаки наляли їм вже досить горячого сала за шкіру).

Справа македоньска входить поволи в нову фазу. Болгария постановила рішучо не піддержувати дальше ворохобнї в Македониї і висилає тепер македоньских втїкачів назад до Македониї. Міністерство справ внутрішних оголосило окружником відозву до македоньских втїкачів, в котрій взиває їх, щоби они в означених десяти місцях перейшли границю і вернули до своїх осель, а то перед 14 с. м., бо від того дня не дїстануть ніякого удержаня. Болгарске правительство предложило Портї, щоби на границї переймали македоньских втїкачів християньска старшина дотичної місцевости і турецкі урядники. Турецка дипльоматия старає ся тепер дуже ревно о то, щоби наклонити кн. Фердинанда до поїздки до Константинополя в гостину до султана.

Всї вісти, які тепер надходять з поля росийско-японьскої війни, вказують на то, що в міру того, як Японцї посувають ся дальше в глубину Манджуриї, войска росийскі уступають ся взад. Ґен. Куропаткінови розходить ся очевидно о то, щоби перед рішаючою битвою стягнути як найбільше війска. З Шанга-

2)

Японїя і Японцї.

(Після дра Коха, Майшке-Сміта, Гірна і др. зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Длятого, що в японьских домах стїни пороблені з картону і дають ся розсувати, можна хату дуже легко подїлити на тілько комнат, кілько кому потреба, що може иноді стати дуже в пригоді. Одного разу, коли ми обідали в японьскій чайні, прийшли ще другі гостї а жваві дівчата зробили тоді в одній хвили з одної комнати дві; то повторило ся опісля, коли прийшли знов иньші гостї і так з одної комнати були вже три. При тій роботї меблї не роблять ніякої трудности — з тої простої причини, що їх зовсім нема. Малевький, може на 9 цалів високий столичок, тут і там може якась ваза з красно уложеними цьвітами — от і вся знадоба. Крісел або стільців нема ніяких; сідає ся попросту на мати, впрочім дуже чистенькі, бо кождий Японець, коли входить до чужої хати, здоймає черевики. Та й Европейцї держать ся того звичаю, бо й они не хотять в нечистих черевиках ходити по матах, на котрих скорше чи пізнїйше буде сидїти якась японьска красавиця в цьвітистій і о скілько можна ясній шовковій сукни.

Вечером перед іляють хату на тілько комнат до спаня, кілько потреба і сплять на матах; зараз досьвіта розсувають стїни а вся постіль щезає в множестві тих тайних шафок, котрі мусять бути в кождій японьскій хатї.

В самій серединї міста стоїть цїсарска резиденция, що серед малих деревляних домів подобає більше на якусь велику кріпость, як на палату новочасного володїтеля. Она сама про себе творить окреме місто, в котрім множество більших і менших палат, домів для служби і т. д. суть відділені широкими фосами з водою і обведені подвійним валом а довкола того всего піднимає ся високий і грубий мур, котрий замикає резиденцию від цїлого сьвіта. До тої резиденциї входить ся 27 брамами, котрих стереже війско. Головний вхід, котрого брама має подвійну повигинану подібно як у Хінців кришу, єсть вже заосмотрений електричним сьвітлом.

Великих домів торговельних та великих складів нема в Токіо зовсїм, бо за порт служить недалека Йокагама. За то розвинена тут дуже подрібна торговля, а крами так переповнені тут множеством всїляких виробів дрібного промислу, що чужинцеви, як в прочім і в других японьских містах, аж дивно стає, звідки на то все мають набрати ся закупники. Богато каналів, через котрі ведуть деревляні мости, перерізують місто і надають єму живописний вид. Через всхідну часть міста пливе велика ріка Сумідаґава. Через ту часть міста, де суть головні базари, переходить тепер електричний і кінний трамвай. Крім того служать для перевозу людий „джінрікіши“, візки на двох колесах, тягнені людьми; тих візків єсть в Токіо більше як 40.000.

Вечером панує на улицях міста темнота, бо електричне і ґазове осьвітленє єсть ще досить рідке а паперові лїхтарні, що висять перед крамами, гасять зараз по замкненю краму. Лиш Йошівара або „поле веселости“, де у великих домах з бальконами, що займають довгі ряди улиць, містять ся тисячі услужних дівчат, осьвітлені ясно, а поза деревляними решітками показують са в пишних, цьвітистих одежах дівчата, що виглядають гостий. На вузких улицях глотять ся люди, придивляють ся красавицям та розмавляють з ними, а дехто і попакає кілька разів подану собі крізь решітку люльочку. Вечером буває тут найбільший рух і голосна веселість, але то в нічім не нарушує приличности анї трошки.

В день буває найбільший рух в парку Азакуза. Тут, можна сказати, відбуває ся що дня якесь велике народне сьвято, що дня ніби якийсь великий ярмарок. Рух і житє в сїм парку можна найлїпше порівнати хиба з так званим „Вурштель-Пратером“ у Вiднї. Тут повно каруселїв, менажерий, буд, де стріляють до мети, кабінетів з восковими фіґурами, панорам, цирків і театрів; тут показують всїлякі фаринники та акробати свої штуки, фотоґрафи роблять фотоґрафії в одній минутї, малярі малюють в піску, та взагалї продукують ся всїлякі „артисти“ і „артистки“. А люди глотять ся як би де на якім великім ярмарку; одні ідуть в одну, другі в другу сторону а всї, мужчини,

ікван доносять нам під вчерашною датою, що Росияни опускають західну часть півострова Ляотун і уступають ся взад до Гаічен. В четвер, пятницю і субосту висадили Японці на беріг в Кінчов 10.000, у Фучов 10.000 а в Піцево 7.000 війска. Японці обсадили Вафантіен і Порт Адамс та знищили зелізницю на просторі кількох миль. Коло Кінчов, де перед тим видко було кораблї перевозові, чути було вчера сильний огонь. Порт Артур вже відтятий а ґен. Штесель видав відозву до войска, в котрій каже, що не сумніває ся, що залога сповнить свою задачу і буде хоробро держати ся аж до хвилї, коли прийде на поміч росийска армія.

Новинки.

Львів дня 10-го мая 1904.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий виїздить в середу вечером до Криниці і прибуде там в четвер рано.

— **З унїверситету.** На катедру польскої лїтератури в унїверситеті львівскім, опорожнену по смерти бл. п. проф. др. Хмельовскім, представлений др. Йосиф Каленбах, б. професор унїверситету в Фрайбурзї швайцарскім, а тепер директор бібліотеки ґр. Красиньских в Варшаві.

— **Іменованя.** Учителем старо- і нововірменьского язика в львівскім унїверситеті іменований о. Богдан Давидович, крилошанин вірменьскої капітули у Львові.

— **Із Скільщини** пишуть, що там починають вертати виходцї, що повибирали ся були недавно на зарібки до Америки. Причиною їх повороту єсть недостача роботи і великий визиск, якого допускають ся роботодавцї. В наслїдок того охололи ті, що саме вибирали ся в дорогу за море і лишили ся дома. Найбільше дає ся відчувати нашим робітникам в Америцї недостача всякої опіки над ними і то, що у никого не можуть найти поради.

— **Розбійничий напад.** З Будапешту доносять, що в суботу довершено на 83-лїтного ґр. Ів. Зічиого рабівничого нападу. Коли ґр. Зічі сидїв на лавцї на острові Марґарети, приступив до него якийсь чоловік і хотїв стрілити до него з револьвера. Однако револьвер не випалив. Тодї опришок ударив ґр. Зічиого ручкою револьвера так сильно в скрань, що той стратив сьвідомість і упав на землю. Злочинець забрав ему відтак мошонку з грішми і утїк. Стан ґр. Зічиого небезпечний. Виновника доси не віднайдено.

— **Страшна туча з градом** величини волоского оріха навістила сими днями Мариямполь. Шкоди в полях і огородах величезні.

— **Фальшівники монет.** Віденьскі часописи доносять, що арештовано там 4 особи підозріні о фальшоване монет. Именно слїдство виявило, що дентисти Герман, Ернест і Леопольд Лїблї пускали від довшого часу в обіг фальшиві 100 коронові банкноти, які імовірно були надсилані з Хорватиї. В послїдних часах братя Лїблї грали на віденьских перегонах і програвали великі суми. Банк австро-угорский одержав оногди від полїциї донесене, що Товариство для перегонів прислало її підозріні 100-коронові банкноти, котрі відтак показали ся фальшивими. Дальше надійшли донесеня о викритю підроблених 100-коронівок від австрийскої каси щадничої, від почти і центрального уряду стацийного. Підозріне упало на Лїблїхів і їх всїх трех арештовано. Вчера рано прибула до Відня з Загреба любовниця Германа Лїблїха, жінка лїтоґрафа Злямаля; арештовано і еї. В слїдстві виявила она всьо. В наслїдок того арештовано в Загребі цїлу шайку фальшівників, зложену з 17 осіб.

— **Концерт в Бучачи.** Концерт на дохід для погорільців в Бучачи і Нагорянцї відбуде ся в четвер дня 12 мая с. р. в сали „Сокола“. Початок концерту о 8 год. вечером. Запрошеня висилає комітет лиш до замісцевих. Білети купувати можна в торговли п. Рогозиньского, а вечером при касї. Надїємо ся, що з огляду на цїль концерту не відкаже ся нїхто прибути та через те прийти в поміч потерпівшим бідакам. — Комітет.

— **Утеча убийника.** В марті с. р. придержано у Львові за обманьство на шкоду кількох еміґрантів, що удавали ся до Америки, якогось Йосифа Барека чи Барзека, а що був хорий на небезпечну недугу, віддано его до шпиталю, звідки утїк. При кінци цьвітня зловлено его в Підволочисках, привезено до Львова і уміщено знов в шпитали. Звідти утїк в друге і бушує по краю. На другий день після утечі небезпечного пташка прийшли полїцийні акти з Праги, котрі донесли, що Барзек був арештований за убийство, сповнене в Сьміхові на своїй любовници Шубертовій, жінцї зарібника. Підчас слїдства признано его божевільним і уміщено в шпитали, звідки однак утїк до Галичини.

— **Огнї.** Із Сколього пишуть: Дня 3 мая мало що цїле Сколє не пішло з димом. В старій хатї при головній улици почало горіти в серединї, так що огонь дістав ся був з пода на дах. Жиди вскорі збігли ся і угасили огонь. Коли би не то, то при сильнім вихрі, який того дня лютив ся, було би цїле місто згоріло. — В Стрільбичах, повіта старосамбірского, погоріло дня 26 цьвітня 7 господарів. Огонь підложила одна невіста з мести за те, що перед нею всьо замикали в хатї, бо тягнула, що запопало, на горівку. Виновниця признала ся до вини і вже сидить в слїдчім арештї. Пошкодовані були всї обезпечені: 4 в „Днїстрі“, а 3 в товаристві краківскім. Найбільшу шкоду потерпів Андрій Коляба, котрого будинки були всї але за низько обезпечені. Щасте, що вітер, котрий цїлий день дув від всходу, обернув ся в часї пожежи, бо инакше було би цїле село пішло з димом. — Дня 4 мая погоріло в Болшівцях 16 будинків, вартости до 12.000 К.

— **† Померли:** О. Йосиф Величковский, парох в Чертежи, журавеньского деканата, дня 7 с. м., в 84-ім роцї житя, а 60-ім сьвященьства; — Зиновія Карпяк, жена о. Теодора Карпяка, пароха в Белзі, дня 7 с. м. в 50-ім роцї житя.

Господарство, промисл і торговля

— **Рахунок Товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ у Львові** за час від 1 січня до 30 цвітня 1904 р. (сотики пропущено).

Вложило 728 сторін . . . 329.578 К — с
(183 нових книжочок)
Виняло 386 сторін . . . . 149.569 „ — „
(108 сплачено цілковито)

женщини і дїти удержують як найбільший порядок.

Для дїтий тут справдешний рай. Але бо й то треба сказати, що ледви чи деинде бувають такі любенькі і гарненькі а передовсім такі чемненькі дїти, як в краю всходячого сонця. Особливо миленькі бувають хлопцї, котрим обстригають волосе аж попри саму голову. Та й то треба признати, що нїгде не обходять ся з дїтьми так делїкатно, так щиро і сердечно та з такою любовю, як в Японії і аж годї надивити ся, коли батько і дїдо бавлять ся з дїтьми так, мов би й они самі були ще дїтьми. Японцї не бють своїх дїтий, лиш обходять ся з ними по доброму і навчають. Можна всїляко думати і судити о Японцях, можна казати, що они мають деякі прикмети, котрі для нас несимпатичні, але то треба їм признати, що нема нїгде більших приятелїв дїтий як они.

Коли чужинець зайде до парку і побачить тоту многотисячну товпу, яка тут ходить, та придивить ся тій невинній веселости народу, в котрій нема анї слїду якоїсь простакуватости, коли побачить той спокій і порядок, до удержаня котрого не потреба тут нїякої полїциї, то здивує ся немало а нераз таки й засоромить ся, коли порівнає відносини у себе дома по великих містах.

Парк Азакуза то місце розривки і забави для середних і низших кляс. Тут єсть побудована в 1890 р. на 70 метрів висока вежа з 12 поверхами, з котрої представляє ся найкрасший вид на цїле місто. Тут єсть також сьвятиня богинї Кванон, котрої образ походить ще з 6 столїтя пд. Хр. Але товпа людий, що глотить ся по улицях парку, не задержуєсь і в сій сьвятинї богинї ласки і милосердия. Люди переходять товпами і через сю велику сьвятиню позавішувану всїлякими образами, зложеними тут богини на жертву, та паперовими лїхтарнями величезних розмірів. Побожні богомольцї входять безнастанно цїлими громадами до сей сьвятинї, безнастанно чути, як бренять мідяні монети, складані богини на жертву до уставленої тут скринї або на мати, а люди плещуть в долонї, щоби тим способом звернути увагу богинї на себе, заким станучь на хвильку, щоби помолити ся щиро. Міжтим чути торжественний голос дзвона. Ґонґ і деревляний бубен гудять під руками духовників, а стада голубів, присьвячених богинї, лопотять крилами у воздусї.

Під самою сьвятинею відбуває ся справдешний ярмарок на всїлякі образи, амулети і т. п., а чувство побожности стаєсь тут предметом добре обчисленої спекуляциї. В маленьких клїточках держать тут воробцї, голуби та всїляку иншу зьвірину а побожні люди купують тоті зьвірята та приносять богини без сумнїву угодну їй жертву в той спосіб, що куплені зьвірята пускають на волю. Та и я так зробив, хоч менї насунуло ся на гадку, що се значить по правдї тілько, що платити нагороду за зловлене тих зьвірят.

Ще з більшим правом як Азакуза може назвати ся „парком“ парк Уено, положений в части міста на захід від парку Азакуза. Тут єсть множество величавих, старих дерев, а в славнім ставку Шінобазу повно цьвіту льотосу. Та й до сего парку сходить ся множество побожних людий, бо тут суть гроби і приналежні до них сьвятинї шоґунів з династиї Токуґава. Вздовж широких доріг, що розходять ся по парку мов би в лїсї, стоять сотки камінних лїхтарень, що надають тій тишинї, яка тут панує, ще більше торжественного характеру. В парку єсть також базар, в котрім можна дістати всїлякі предмети дрібного японьского промислу.

В Японії не було нїколи й нема анї властителїв більших посїлостий ґрунтових, анї великих промисловців. На маленьких площах треба було добувати з рілї то, що потрібне до житя і так з рільного господарства зробило ся городництво з цїлою тою невсипущою старанностию — можна сказати — з любовю, якої оно вимагає при обходї города. Так став ся тут кождий хлїборобом, по трохи городником і цїлий нарід жив тисячами лїт та и жиє ще й нинї в як найтїснїйшій звязи з природою. Хоч і не величаві, але все таки красні і милі околицї окружали Японця; зеленї рижові поля, що терасами сходять з гір, вода, що поблискує тут і там помежи филюючим колосєм, зарослі травою і корчами або таки й лїсами горби, хорошенько відмежені поля зі збіжем і синє море, що припирає до его островів, впливали на его ум — і він научив ся сполучити гармонїйно з тим красним образом сьвятинї своїх богів, свою власну хату і дїло своїх рук, ба додати тому образови ще більшої краси і повабности. До хорошенької домівки, котру вкривав соломою з рижу, долучив він ще городець, викопав коло неї ставочок, без котрого ему годї обійти ся а в котрім держить собі золоті рибки, береги ставочка обложив ріжнородним камінем, між котрим повиростала папороть і корчі азалєів, поуставляв собі красно вироблені камінні лїхтарні, а довге галузє розлогої сосни понахиляв понад свою хату. Та й до хати вніс кусник з того повабного сьвіта, якусь хорошеньку цьвітку, якусь зелену або повну цьвітів галузку. Навіть і найбіднїйший ремісник украшає тим свою робітню, найбіднїйший крамар свою буду. Оттак зріс ся Японець з цїлою природою, що его окружає, жив в ній і з нею а торжественний час природи, коли она заяснїє веселим блеском краси своїх цьвітів, стає тут також торжеством і для чоловіка. Тодї настає велике сьвято для своїх людий і они виходять тисячами а тисячами в божу природу на спільне торжество.

Японцї не знають недїлї, у них нема релїґійних сьвят в тім значіню, як приміром у нас; они сьвяткують тодї, коли комусь захоче ся, але великі сьвята обходять спільно

Стан з кінц. цьвітня р. 1904 . 1,624.599 „ — „
(на 1634 книжочках).

II. Позички на скрипти і вексль:

Уділено 282 нових позичок в сумі	191.990 К — с
Сплачено 125 цілковито і рати в сумі	110.607 „ — „
Стан з кінц. цьвітня р. 1904 у 2662 довжників	1,412.204 „ — „

III. Уділи членьскі:

Вплачені від 2946 членів	113.982 К — с

IV. Фонд резервовий і фонд на страти	21.766 „ — „
Разом фонд власний	135·748 К — с

V. Цінні папери, вкладки в банках і Товариствах, готівка на рахунках біжучих і в касі, виносять суму	404.961 К — с

Можемо уділяти навіть більші позички на пр. на купно землі при парцеляциях великих обшарів; рата амортизацийна ½ річна при сплаті 15 літної виносить 5·18 від 100 корон.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: Перевіз худоби з Галичини і Буковини до Відня. З днем 1 мая 1904 входить в житє додаток III. до тарифи часть II. з 1 січня 1901 р. а висше згаданого перевозу худоби, в котрім заміщено стациї шляху Львів Самбір в руху до Відня Ст. Маркс і до Відня дворець зелізниці північної.

— Галицко-віденьский звязок зелізничий. З днем 1 мая 1904 входить в житє додаток I. до залучника з 1 січня 1903 тарифи часть II. для висше наведеного звязку. — Додаток сей містить в собі безпосередні знижені ціни одиничні для заліза і сталі поз. Е — 5 а) б) ц) д) е) ґ) г) к) л), для шруб, анкрів, ланцухів, оцилъ, всякі і части машинових з заліза і сталі зі стациї Відень дворець зелізниці північної і державної до розличних стаций в Галичині і Буковині.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 10 мая. В нововибудованім ґеоґрафічнім інститутї в Йозефштадт завалив ся канал і засипав трох робітників. Двох жиє а третий погиб. Тіло третого робітника Туркота видобуто вчера.

Льондон 10 мая. Звістний анґлійский подорожник Генрі Стенлї помер.

Париж 10 мая. Число рад муніципальних стоячих по стороні правительства виносило перед виборами 230, а тепер по виборах виносить 260; число противних міністерству виносило перед виборами 131, по виборах 102.

Петербург 10 мая. Внаслідок недокладности в телеґрамах ґен. Куропаткіна о росийских стратах над рікою Ялю було сказано, що ґенерал Кашталїньский погиб. Кашталїньский не погиб, лиш єсть тяжко ранений каменем в голову.

Петербург 10 мая. (Рос. Аґент. телеґр.). З Мукдену 9 мая: Патрулї японьскі, котрі обсадили Фенванґен, появили ся в стороні як до Ляоян. Малий відділ піхоти і кінноти японьської обсадив Квандямсан.

Петербург 10 мая. Росийска Аґентия телеґрафічна єсть уповажнена заявити, що вість подана заграничними часописями, мов би адмірал Алексієв на спільне жадане Куропаткіна і Скридлова був відкликаний а на єго місце іменований великий кн. Николай — єсть безосновна.

Петербург 10 мая. В цїли доповнення войска висланого до восхідної Азиї з округів військових київского і московского, іменно же в цїли скріплення полку зелізничого і кількох инших відділів резерви, указ царский покликує до служби резервістів з кількох округів ґуберній: Полтава, Курск, Харків, Рязань, Калуґа і Тула. Кільком иншим округам наложено рівночасно обовязок доставити коний.

Льондон 10 мая. Daily Chronicle доносить з Токіо: Після наспівшої тут вісти Алексієв видав приказ, щоби всі Хінцї винесли ся з Мукдену. Хіньскі розбишаки знищили дорогу до Гаічен; Росияни будують єї на ново. Пробовано також знищити зелізницю до Дальнього, але виновників прихоплено.

Льондон 10 мая. Dail Telegraph доносить з Шанґаю, що після вістий з Пекіну татарский ґенерал Чончі не хоче уступити ся з Мукдену, але хоче там позістати аж до послідної хвилї.

Шангаїкван 10 мая. Росияни виносять ся дальше з Ньючвану, але обіцюють лишити достаточну скількість війска для безпечности від розбійників. Один дуже добре поінформований купець каже, що запаси вугля кораблів воєнних в Порт-Артурі вистануть на 6 недїль а провіянт для 8.000 війска на три місяці.

всї разом тоді, коли їх обходить і вся природа, що їх окружає. Такі сьвята припадають тоді, коли цвитуть деякі дерева і ростини і так: сьвято цьвіту слив (в лютім і марті), сьвято вишневого цьвіту (в цьвітни), цьвіту азалей і вістерії (май), цьвіту пеонїи (конець мая і червень), цьвіту косатия (ірис — червень), цьвіту льотоса (конець липня і серпень), золотоцьвіту або хризантемів (конець жовтня і падолист). Крім того обходять Японцї ще сьвято нового року і сьвято поезаї. Се послїдне обходить ся лиш в цісарскій палатї.

Найкрасше зі всїх сьвято вишневого цьвіту. Ціла Японія обходить се сьвято, а в Токіо, хто лиш жиє, спішить в той час до парку Уено, щоби подивити ся там та налюбувати ся красою вишневого цьвіту. Може при тім не обійде ся й без чарочки „сакі" — японьскої горівки з рижу — а дехто випє може й більше, але по всїх таки видко, що они обходять сьвято задля самого сьвята, задля краси цьвіту японьских вишень, котрі мимоходом сказавши не родять таких ягід, котрі можна би їсти. Всї любують ся лиш красою цьвіту, а не одному чужинцеви може таки дуже дивно видавати ся, як може сам вид цьвіту викликувати в людех таку радість і веселість.

Одного красного дня поїхали ми також до парку Уено, щоби там подивляти вишневий цьвіт. Того дня були улицї особливо ожизлені і повно було на них людий поубираних в сьвяточні одежі. Громадками ішли веселі дівчата, розмавляючи та жартуючи з собою. Все викликувало в них охоту до сьміху, тішили ся зі всего. Ось обступили якогось похатника, що мав на продаж всїляку всячину, та купили у него малї бальоники, млинцї з паперу і такі штучні мотилї, що від найменшого подуву летять у воздух; зараз потім впали до якоїсь буди та накупили там якихсь малесеньких тісточок.

Мунайо! Мунайо! (Стережіть ся!) — кричить наш кулї, здогонувши їх жвавим бігом з візком, на котрім я сидів, а дівчата з криком розбігли ся мов рій ріжнобарвних метеликів, котрих вітер розвіяв на всї сторони.

Наконець доїхали ми до парку: на вид, який тут представив ся нашим очам, одушевленю нашому не було кінця; всюди, куди лиш глянути оком, величезні маси прекрасного рожевого цьвіту. Довгими хвилями не можемо з під того рожевого даху пахучих цьвітів доглянути синого неба. А відтак тотї любенькі дівчата в своїх прекрасних одежах, тота зелена трава засипана вся рожевими листочками — цілість творить образ так прекрасний форму, так величавий красками, що оплатить ся певно поїхати поза два океани, щоби лиш щось такого побачати. А нарід ходить масами по парку, тішить ся і веселить ся, балакає весело і сьміє ся, щасливий, що мов купає ся у вишневім цьвітї. Такої радости і веселости, такого щастя на вид вишневого цьвіту не побачиш нїгде, хиба лиш в краю всходячого сонця.

В Японії єсть двоякий вишневий цьвіт: порожний і повний; сей послїдний цьвите, коли тамтой вже опадає. Але порожний хоч значно менший, милїйший для мене, бо якийсь делїкатнїйший. Повний цьвіт буває так великий, як місячна рожа. Коли цьвіт вачне опадати, то від рожевих листочків аж темно робить ся, як в зимі, коли падуть густі пласточки снїгу.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цїлком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка істория педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** в р. 1894; 4 К. **Др. Мандибур**: Олїмпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelary szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів в фортепяном 20 с. ***Днїпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлїйскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глїбова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Днїпрової Чайки**, Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. в р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарни Науковсго Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).